

วิทยานิพนธ์เรื่องการแสดงสิ่งของพิมพ์กุลทอง จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติ พัฒนาการ องค์ประกอบการแสดง และวิธีการแสดงสิ่งของพิมพ์กุลทอง จังหวัดปัตตานี โดยศึกษาจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสังเกตจากการแสดง ภาพวีดีทัศน์ และการฝึกหัดจากผู้เชี่ยวชาญการแสดงสิ่ง

การศึกษาพบว่า สิ่งเป็นการแสดงอย่างหนึ่งของชาวไทยมุสลิม เดิมเป็นศิลปะป้องกันด้วย ชื่นนำท่าทาง จาชธรรมชาติ 4 ประเภท ได้แก่ ท่าธรรมชาติของมนุษย์ ท่าธรรมชาติของสัตว์ ท่าใช้อาวุธพื้นเมือง และท่าที่ได้ แนวคิดมาจากไม้ในอุดมคติ นาดัลแปลงเป็นท่าทางในการต่อสู้ สิ่งแพร่หลายในอินโดนีเซีย นาเลเซีย ศิลป์ปีนัส บูรุในครุฑสถาน สิงคโปร์ และจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา สตูล และสงขลา สิ่งเป็นศิลปะ ป้องกันด้วย เป็นศิลปะการแสดง เป็นกิฬาเพื่อนันทนาการ และเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมพื้นบ้าน

คณะศิลปะพิมพ์กุลทองก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2526 โดยศิษย์ทอคการแสดงมาจากสิ่งของเจ้าเมืองรัมัน (ยะลา) ปัจจุบันมีผู้แสดงทั้งชายและหญิงแสดงร่วมกันจำนวน 19 คน มีอายุระหว่าง 14 - 93 ปี ผู้แสดงส่วนใหญ่เริ่ม ฝึกหัดระหว่างอายุ 9 - 15 ปี และฝึกอยู่ประมาณ 100 วัน การแสดงมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อความบันเทิง และเพื่อพิธีกรรม เพื่อความบันเทิงมี 3 ขั้นตอน และเพื่อพิธีกรรมมี 6 ขั้นตอน เพื่อพิธีกรรมมี 3 วัตถุประสงค์ คือ เพื่อไหว้บรรพบุรุษ เพื่อกรอบครุฑสิ่ง และเพื่อแก้บนรักษาไว้ สถานที่แสดงมี 3 แบบ คือ เวทีติดดิน เวทียกพื้น และเวทีในโรงพิธี ซึ่งมีขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 5 เมตร และร้าวสูง 1 เมตร เครื่องดนตรีประกอบด้วยกลองแขกคู่ ปี่ชูนา และฆ้อง เพลงที่ใช้ในการแสดง คือ เพลงสรรหม่าแขก

การแสดงสิ่งของพิมพ์กุลทองมี 2 แบบ คือ สิ่งมีเปล่า และสิ่งกริช ประกอบด้วย กระบวนการ ท่ารำเดี่ยว และกระบวนการท่ารำคู่ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ 1. รำเดี่ยวไหว้ครู มี 2 แบบ คือ รำไหว้ครู 2 ทิศ และรำไหว้ครู 4 ทิศ ผู้แสดงผลัดกันรำทีละคน 2. รำคูเริง มี 2 กระบวนการฯ ละ 3 เที่ยว ผู้แสดงรำพร้อมกันเป็น วงกลมเวียนขวา หันหน้าเข้าหากัน และเขินตรงกันหรือเหลือลมกัน 3. รำต่อสู้ มี 3 กระบวนการ คือ ท่าแทง ท่าพัน และท่าขัน กระบวนการละ 2 เที่ยว ผู้แสดงรำเป็นวงกลมเวียนขวา หันหน้าเข้าหากัน และเขินตรงกันหรือเหลือลมกัน 4. รำคู่ไหว้ครูขับการแสดง มี 1 กระบวนการ ผู้แสดงรำพร้อมกัน 2 ทิศ

การแสดงสิ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของคนไทยในภาคใต้ตอนล่างตลอดมา จึงควรมีการอนุรักษ์และ ส่งเสริมเพื่อให้สิ่งเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติสืบไป

This thesis aims at studying the historical development, performing elements and performance of Silat by Pikoontong Troupe in Pattani province. Research methodology includes documentary, interviewing, observant of live performance, videos and training with Silat dance experts.

The study finds that Silat is a kind of Thai Muslim performance. It was originally a martial art form. Its dance pattern derived from human and animal nature movements folk weapon fighting movements and symbolic movements depicting mythical flower. Silat is popular in Indonesia, Malaysia, the Philippines, Brunei Darussalam, Singapore and in Pattani, Narathiwat, Yala, Stoon and Songkhla provinces of Thailand. Silat is a martial arts, a dance, a sport and a part of folk ritual.

Silat Pikoontong Troupe was established in 1983. Its style derived from the Silat of the Majistrate of Raman District (Yala). The troupe today comprise 19 male and female dancers age 14-93 years old. Most dancers started their practice at the age of 9-15 years old. The practice last for about 100 days. Silat performance has 2 objectives, for entertainment and for ritual. The former has 3 dance part and the latter has 6 dance sequence. Ritual Silat's objectives are for ancestor worship, paying homage to gurus, and for thanks giving. Silat stage is either a ground floor, and elevated stage or stage in the hall for ritual performance. Silat ensemble includes a pair of two side drums, an oboe and a large gong. Sramah tune is performed throughout the performance.

Silat dance of Pikoontong Troupe is divided into 2 types, Silat with bare hands and Silat with Kris performed by one and two dancers. Both dance types are divided into 4 parts: 1. Paying homage to gurus in 2 and 4 directions, 2. Challenging the rival, 3. fighting scene and 4. Conclusion with paying respect to the gurus.

Silat has been a part of Thai life in the South for a long time. It should be preserve as one of their precious culture.